

Rager: I de Bemærkninger, som mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, gjorde i Gaar om Lovkomplekset som Helhed, udtalte det ærede Medlem, da han var inde paa Spørgsmaalet om den bundne Opsparing, at 10 000 Kr. var af højst forskellig Værdi for dem, der har dem, og under den Diskussion, der senere har fundet Sted her, fik jeg Indtrykket af, at dette var man ganske klar over i den Relation, det ærede Medlem tog det i, nemlig, at de 10 000 Kr. er af meget forskellig Værdi for den, der har store, og den, der har smaa Forsørgerpligter. Jeg kan stille mig bag det Ønske, der er udtalt af det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard og andre i Dag, at Ministeren ved den endelige Udformning af Lovforslaget vil være lydhar over for Ønsker om Graduering efter Forsørgerpligt. Jeg er ikke ude efter, at Ministeren skal have mindre Provenu; skal vi naa Formaalet, kan det virkelig ikke godt være mindre, men hvis Ministeren f. Eks. siger, at den, der har Forsørgerpligter over for tre Personer, maa finde sig i den bestemte Skala, og den, der har Forsørgerpligter over for flere, slipper væsentligt billigere, og den, der har Forsørgerbyrder over for færre, betaler væsentligt mere, maa der kunne findes en Maade at balancere paa.

Men det er nu ikke alene gjort med Forskellen paa, hvor mange man har Forsørgerpligter over for. 10 000 Kr. er ogsaa af forskellig Værdi, efter hvor man bor: i en Storby, i Provinsen eller paa Landet, og jeg henstiller til det Udvalg, der kommer, at tage ogsaa denne Side af de 10 000 Kr.s Værdi op til Overvejelse. Det er ikke noget nyt, at der i Skattelovene tages Hensyn til, om man bor i en By, i København, i Provinsen eller paa Landet; Staten har ogsaa gjort det og betydeligt stærkere ved sine Stedstillæg, og saa mener jeg, at man ogsaa i en ekstraordinær Lov som denne er nødt til at tage lignende Hensyn.

Jeg vil gerne gøre et Par andre Smaabemærkninger til dette Forslag.

Den højtærede Minister vægede sig straks ved Fremsettelsen mod den Tanke, at disse Penge, der blev opsparret, ikke skulde komme tilbage til dem, der havde indbetalt dem, og gjorde det paa Baggrund af den ganske rigtige Erkendelse, at der i Befolkningen er nogen Tvivl. Jeg maa sige den højtærede Minister, at dem, jeg har talt med, efter at Ministeren har udtalt sig, egentlig ikke er blevet anderledes indstillet, end de var, og det er kedeligt. Men det er Ministerens egen Skyld, for der er noget irrationelt i Lovforslagets Opbygning paa

dette Omraade. Der er noget irrationelt i at sige til en Mand, der sparer noget op: Pengene, som er dine, staar dér og dér, men du skal ikke opgive dem i Formue. Nu forstaar jeg godt, at det i Virkeligheden fra Ministerens Side er ment som en Venlighed, at der ikke skal betales Formuéskat, for Ministeren har jo ikke tænkt sig, at Pengene skal forrentes. Og det lyder udmærket, men det kan ikke nytte noget, for det virker psykologisk ganske nederdrægtig uheldigt. Det vilde være meget bedre, om Ministeren besluttede sig til at yde en, om end beskednen Renteafkastning, som maaske kunde tilskrives Kapitalen og maaske blive udbetalt, hvis den oversteg visse Beløb for dem, der sparer mest — men ikke for de smaa, for dér vilde det være for megen Ulejlighed —, og saa til Gengæld lade Pengene indgaa i den almindelige Formueopgivelse. Naturligvis lægger jeg megen Vægt paa Ministerens Udtalelse, og det gør Folk i Almindelighed, men man lægger mere Vægt paa den, naar den underbygges med de Realiteter, man er vant til at se Begrebet Formue underbygget med: Rente, under Hensyn til Forholdene lav, og saa en Formuebeskatning efter normale Regler. Jeg henstiller til Udvalget, at man ogsaa overvejer dette Spørgsmaal.

Men medens jeg herefter i og for sig ikke har mere at beklage mig over med Hensyn til Opsparingsforslaget, maa jeg rigtignok sige, at jeg er meget skuffet over det Resultat, der er kommet ud af Konjunkturskatten for Personer. Her forekommer det mig, at den højtærede Minister i meget høj Grad har ladet det mangle paa Fantasi. Jeg ved ikke, men det staar for mig saaledes, at Skalaen er trykt af efter Merindkomstskatten, som i sin Tid er bygget op ud fra helt andre Forudsætninger, under helt andre Forhold. Det forekommer mig, at skal denne Krigskonjunkturskat virkelig virke, saa maa vi helt anderledes ned med Grænsen, og dér vil jeg særlig gøre opmærksom paa, at der ude omkring paa Landet sikkert er Indtægter, betydelige Merindtægter, maalt i procentvis Stigning i Forhold til, hvad de paagældende har haft før, som slet ikke kommer med her, og dette tror jeg man fra mange Sider vil føle som meget forkert og meget urigtigt.

Jeg vil gerne have Lov til kort at citere, hvad der staar i Professorudvalgets Betænkning. Nu slutter jeg ikke op bag den i Enkeltheder, og jeg ved jo, at den højtærede Minister i hvert Fald økonomisk ikke vurderer den saa forfærdelig højt, men jeg vil gerne alligevel have Lov til at nævne en